Bernardinus Senensis: Sermones de evangelio aeterno
[Basel: Johann Amerbach, not after 1489] Seite 93

cere possunt. Nr̄a ꝯuersatio in celis est. Ta
les eni hn̄t flores nitide ꝯscientie ad deū. frō
des exteriores vite ad ꝓximū: ⁊ fructus bo-
noꝝ operū ad seipsos. De florib' Eccl. xxiiij
dicit. Consciētia bona. Flores mei fruct' ho-
noris ⁊ honestatis. De frondib' Matth. v.
Sic luceat lux vestra coram hoib' vt videāt
opa vestra bona ⁊c̄. De fructib' dicit̄ Geñ.
j. cum dixisset germiet terra herbam virentē
et facientem semen subdit. Et lignū pomife-
rum facientē fructum iuxta genus suū: hic ꝑ
gratiā ⁊ in futuro ꝑ gloriā. Quam nobis cō-
cedat florida atq; frondosa ⁊ fructifera ar-
bor vite dn̄s noster iesus christus. Qui cuȝ
patre ⁊ spiritu ⁊c̄.

Dn̄ica prima in q̄dragesima mane ordo dicēdoꝝ per totam hebdomadam sequentem.

NOn in solo pa-
ne viuit hō sed in oi verbo qd̄
ꝓcedit de ore dei Mat. iiij. et i
euangelio hodierno. Jam i pe
lago intrauim' charitatis ad inuestiganda
alia de ipsa charitate stilus ꝑcurrat q̄ten' ad
tam digna tanq; vtilia pro vtilitate populi d̄
thesauris suis misericordit̄ dispēsare digne-
tur in dulcedie sua paupi deus. Juuate me
fusis precibus apud deum ac pulsate vt mi-
hi porrigat qd̄ ad vestrā vtilitatē vobis dis-
pensare queam. Non eni ambiguū est quin
pulsantib' libent̄ aperiat qui nōdum pulsan
tes hortat̄ vt pulsent. Ait eni Lu. xj. Ego di-
co vobis pulsate ⁊ apietur vobis. Ois enim
qui petit accipit ⁊ qui querit inuenit ⁊ pul-
santi apietur. Ad augmentū igit̄ charitatꝭ in
cordibus nostris isto mane declarabim' q̄n
te efficacie ⁊ virtutis sit verbū dei necnon et
q̄ta faciat charitate feruere. Ubi. xij. virtu-
tes eius per ordinē subdem'. Infra diem d̄
scificatiōe sabbati tractaturi sum' ⁊ a quibus
cessandū est diebus festiuis atq; quibus va-
candum ⁊ insistendū est diebus illis. scientes
ꝑ predicta apprime in populis crescere vel de
ficere charitatē. Feria. ij. acturi sumus de
tremendo iudicio vniu̇sali. ⁊ an sciri posset q̄
tempore sit futurū. In quo iudicio maxime
clarescet ꝙ ex defectu charitatis ⁊ pietatꝭ im-
pij eternaliter peribunt ⁊ damnabunt̄. Fe
ria. iij. efficacissimis ostendemus rationibus
q̄tum ꝯueniens fuit quemlibet peccatorem
ꝓ vna sola mortali culpa hoc est pro charita-
tis defectu in inferno eternalit̄ cruciari: licet
tamen peccatum ita breui spacio sit patratuȝ
Feria. iiij. declarabim' q̄tam ignominiā
inferant deo aduersarij charitatis qui crede
re nolunt ea que fidei sunt: nisi videāt signa
atq; miracula euidētissima. Feria. v. dice-
mus de iudicio temerario ⁊ ad q̄ta mala ad
uersantia charitati deducat temerarie iudi-
cantes. Feria. vj. de crudeli humani gene
ris inimico. id est. de horrēdo scelere gomor
reoꝝ atq; de illorum tremēda punitione.
Sabbato pro vere charitatis tutela de iusti-
cia que ꝑtinet ad dn̄os ⁊ ad regētes dicturi
sumus. vbi ostendem' q̄ ꝑiculosum atq; q̄
dānabile sit eis sub ficta specie pietatis ⁊ fal-
sissime charitatis a iusticia declinare.

Dn̄ica prima in q̄dragesima mane de magna efficacia ⁊ fructibus verbi dei. Sermo. ix.

NOn in solo pa-
ne viuit homo sed in omni ver-
bo qd̄ ꝓcedit de ore dei iterum
Mat. vt. s̄. Admirāda sunt eī
opa dei ꝑ ipsum eni vita amoris ⁊ charitatis
in aīa gn̄atur ⁊ nutrit̄ ⁊ incremētū maximū
augmentat̄. Primo q̄dem ꝑ illud diuina
charitas in aīa gn̄atur ꝓpha attestante. Mi
sit verbū suū ⁊ sanauit eos de interitionibus
coꝝ. Et illud. j. Pe. j. Renati non ex semine
corruptibili sed incorruptibili ꝑ verbū dei
Scd̄o ꝑ ipsum charitas in aīa nutrit̄ ⁊ ꝯser-
uat̄. Un̄ dn̄s ait Jo. vj. Uerba q̄ ego locut'
sum vob̄ sp̄us ⁊ vita sunt. i. sunt sp̄ualis vita
Tertio q̄ ꝑ ipsum charitas in aīa augmē
tat̄ sicut dn̄s dicit Esa. lv. Quō descēdit imb
et nix de celo ⁊ illuc vltra nō reu̇tit̄ sed inebri
at terram ⁊ infundit eam ⁊ germinare eam
facit ⁊ dat semē serenti ⁊ panem comedenti
sic erit verbū meū qd̄ egrediet̄ de ore meo n̄
rediet ad me vacuū sed faciet quecunq; vo-
lui ⁊ ꝓsperabit̄ in his ad que misi illud. Ex
istis patet ꝙ verbū dei imbri assilat̄ ꝓpt̄ sua-
uitatem. Nam sicut imber in terram suaui-
ter cadit sic etiam verbuȝ dei suauiter illabit̄
mēti nr̄e. Etiā assilat̄ niui ꝓpt̄ sinceritatē eo
ꝙ nullā hȝ nigredinē erroris vel falsitatꝭ. Eti
am aq̄ terrā infundēti: q2 saltē dispositiue ꝓ-
pter gr̄e infusionē germiare eā fac̄ desiderio
rū multiplicatiōe. dat sem̄ serēti i verbi dei an
nūciatiōe. dat panē cōedēti in bonoꝝ operū
multiplicatiōe. Et sequitur sic. i. tale ⁊ taliter
opans erit ⁊ v̄bū meum qd̄ egrediet̄ de ore
meo nō reu̇tet̄ ad me vacuū. i. sine fructu &

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-493/0093
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG